

ÎNCHEIERE

20 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Pânzaru,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Pânzaru împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție echivalentă celei deținută anterior, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Sergiu Pânzaru și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 18 aprilie 2017 Sergiu Pânzaru a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată (f.d. 124), împotriva ÎS „CRIS „Registru” (succesor în drepturi și obligații IP „Agenția Servicii Publice”), prin care a solicitat:

- anularea ordinilor directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016, nr. 755p din 1 decembrie 2016, nr. 803p din 28 decembrie 2016 și nr. 23p din 16 ianuarie 2017, ca fiind ilegale, neîntemeiate și emise cu încălcarea procedurii stabilite;

- restabilirea în cadrul IP „Agenția Servicii Publice”, în funcție echivalentă celei deținute anterior.

- încasarea salariului mediu lunar pentru perioada de absență forțată de la serviciu;

- încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” a sumei de 10 000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat;

- compensarea cheltuielilor de judecată.

Motivele cererii de chemare în judecată, astfel după cum au fost expuse de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

Prin ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 357p din 8 iunie 2016 „Cu privire la preavizarea salariatului în legătură cu reducerea funcției din

statele de personal”, reclamantul a fost preavizat sub semnătură la 14 iunie 2016, despre faptul că funcția de șef-adjunct al Secției evidență și documentare a populației Rîșcani, mun. Chișinău a Subdiviziunilor teritoriale ale Direcției acte de identitate și evidență a populației a Departamentului registrelor informaționale de stat din statele de personal se reduce.

Prin ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații”, contractul individual de muncă nr. 2821/1 din 14 august 2008 încheiat cu Sergiu Pânzaru a încetat începând cu data de 30 noiembrie 2016.

Ca urmare, Sergiu Pânzaru a fost concediat din funcția de șef-adjunct al Secției evidență și documentare a populației Rîșcani, mun. Chișinău a Subdiviziunilor teritoriale ale Direcției acte de identitate și evidență a populației a Departamentului registrelor informaționale de stat al ÎS „CRIS „Registru” în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

Prin ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 755p din 1 decembrie 2016 „Cu privire la modificarea ordinului ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016”, a fost modificată data încetării contractului individual de muncă în 6 decembrie 2016.

Prin ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 803p din 28 decembrie 2016 „Cu privire la modificarea ordinului ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016”, a fost modificată data încetării contractului individual de muncă cu reclamantul în 28 decembrie 2016.

Prin ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 23p din 16 ianuarie 2017 „Cu privire la modificarea ordinului ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016”, a fost modificată data încetării contractului individual de muncă cu reclamantul în 18 ianuarie 2017.

Ordinele menționate supra au fost aduse la cunoștință reclamantului sub semnătură la data de 19 ianuarie 2017.

Reclamantul a menționat că consideră ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016 și toate ordinele subsecvente acestuia, neîntemeiate, ilegale și care urmează a fi anulate.

În acest sens, a invocat că pârâtul nu a respectat prevederile art. 88 alin. (1) din Codul muncii și, prin urmare, a emis un ordin ilegal și neîntemeiat.

Totodată, contrar prevederilor art. 88 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, pârâtul n-a motivat ordinul nr. 735p din 23 noiembrie 2016 nici din punct de vedere juridic, nici economic.

A relatat că în toate secțiile de evidență și documentare a populației din Republica Moldova în care există funcția de șef-adjunct, doar în oficiul din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău această funcție a fost redusă.

Mai mult, în serviciul eliberarea actelor de identitate Drochia a ÎS „CRIS „Registru”, cu un număr de angajați de două ori mai mic ca în sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, funcția de șef-adjunct nu a fost redusă, nefiind reduse funcțiile de șef-adjunct al Secțiilor de evidență și documentare a populației a ÎS „CRIS „Registru” în sectorul Centru, mun. Chișinău și în Bălți, unde sunt câte două funcții de șef-adjunct.

La fel, consideră că la emiterea ordinului contestat, pârâtul nu a respectat nici prevederile art. 88 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, deoarece, la momentul preavizării reclamantului, în cadrul Secției evidență și documentare a populației Rîșcani, mun. Chișinău a Subdiviziunilor teritoriale ale Direcției acte de identitate și evidență a populației a Departamentului registrelor informaționale de stat, au existat funcții vacante.

Astfel, prin ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 466p din 29 iulie 2016, xxxxx a fost numită în funcția de inspector superior.

Ulterior, în luna octombrie 2016, xxxxx a fost transferată în aceeași funcție în Secția evidență și documentare a populației Orhei a Subdiviziunilor teritoriale ale Direcției acte de identitate și evidență a populației a Departamentului registrelor informaționale de stat, fapt ce denotă că reducerea funcției de șef-adjunct al Secției evidență și documentare a populației Rîșcani, mun. Chișinău a fost efectuată nu din careva scopuri financiare sau organizatorice, ci doar cu scopul de a-l concedia pe reclamant.

A mai indicat că la emiterea ordinului de concediere, pârâtul nu a respectat nici prevederile art. 88 alin. (2) din Codul muncii, deoarece după expirarea termenului de preavizare de două luni, acesta nu a emis ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) de concediere a salariatului.

Astfel, ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 357p din 8 iunie 2016 „Cu privire la preavizarea salariatului în legătură cu reducerea funcției din statele de personal”, a fost adus la cunoștință la 14 iunie 2016, iar ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații”, prin care contractul individual de muncă nr. 2821/1 din 14 august 2008 încheiat cu Sergiu Pânzaru a încetat, a fost emis abia la 23 noiembrie 2016.

Reclamantul consideră că prin concedierea sa ilegală, pe lângă cauzarea prejudiciului material, i s-a cauzat și un prejudiciu moral considerabil. Or, activând în funcția de șef-adjunct al Secției evidență și documentare a populației Rîșcani, mun. Chișinău a Subdiviziunilor teritoriale ale Direcției acte de identitate și evidență a populației a Departamentului registrelor informaționale de stat a ÎS „CRIS „Registru” începând cu 3 februarie 2005 și până la concediere, pe parcursul activității nu a avut careva sancțiuni disciplinare.

La 23 februarie 2018 reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor, menționând că, prin Hotărârea Guvernului nr. 314 din 22 mai 2017 privind constituirea Agenției Servicii Publice, ÎS „CRIS „Registru” a fost reorganizată, prin fuziune cu succesorul de drepturi și obligații, IP „Agenția Servicii Publice” în subordinea Guvernului.

Astfel că, ÎS „CRIS „Registru” urmează a fi substituită în calitatea sa procesuală de pârât cu IP „Agenția Servicii Publice”.

Prin hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Sergiu Pânzaru împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție echivalentă celei deținută anterior, încasarea salariului mediu lunar pentru perioada lipsei forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, prima instanță a conchis că ordinele directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016, nr. 755p din 1 decembrie 2016, nr. 803p din 28 decembrie 2016 și nr. 23p din 16 ianuarie 2017 sunt legale și emise în conformitate cu prevederile art. 88 alin. (1) din Codul muncii.

În sensul dat, cu referire la prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, instanța a menționat că ordinul directorului general al ÎS „CRIS „Registru” nr. 23p din 16 ianuarie 2017 „Cu privire la modificarea ordinului ÎS „CRIS „Registru” nr. 735p din 23 noiembrie 2016”, prin care s-a stabilit data încetării contractului individual de muncă la 18 ianuarie 2017, a fost emis în termenul de 2 luni, conform art. 88 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, având în vedere perioadele de aflare a reclamantului Sergiu Pânzaru în concediu medical și detașării în componența consiliului electoral de circumscripție de nivelul al II-lea constituit pe perioada desfășurării alegerilor pentru funcția de Președinte al Republicii Moldova din 30 noiembrie 2016.

La 4 mai 2018, Sergiu Pânzaru a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Sergiu Pânzaru și s-a menținut hotărârea din 3 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 30 noiembrie 2018 Sergiu Pânzaru a declarat recurs împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt și de drept expuse în prima instanță și instanța de apel, recurentul a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Prin referința din 5 februarie 2019 IP „Agenția Servicii Publice” a solicitat respingerea recursului declarat de către Sergiu Pânzaru.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul menționează că recursul împotriva deciziei din 19 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat la 30 noiembrie 2018, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Sergiu Pânzaru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Sergiu Pânzaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari